

„Хайде сега сичко да оста́вимъ
„Тѣжъ, жалость и да см опра́вимъ“
Рече Маркезъ „у колибѣ мѣло,
„Кол ѣ иамз наш'то чѣдо дѣло.“

„Вы сте сами мене обличили
„И причинѣ тѣжъ направили,“
Проговори имъ Форнози бѣленз,
Съсз гласъ тихый и весма умѣренз:
„Азъ съмъ за тѣй жестоко наказанз,
„И несчастный сынз вашз за тѣй названз.
„Безз надѣждѣ свакѣ боледѣвамъ,
„Едно благо на свѣта жьрткѣвамъ.
„Вы несте оше добрѣ познали,
„И на тѣжъ красотѣ взорз дѣли.
„Тѣй ѣ само и чести благодѣтель,
„И священной любви добродѣтель.
„Азъ ѣмъ любѣ най выше по бѣга,
„Да живѣѣмъ безз ней нито мѣгѣ,
„Нз тѣ моѣ да бѣде немѣже,
„Тѣй е мене жално, мѣчно бѣже!

„Имали тѣ съ тебз да и говорѣла
„Или тайнѣ своѣж покрѣила?“
Попыта го Отецъ „или свѣѣж
„Фамиліѣж показала кѣѣж?

„Нѣино-то е плема благородно,
„И на наш'то ѣ свѣѣмз подобно.
„Нз см е тѣ отъ славѣ отрѣкла,
„И тѣкъ да см скончае зарѣкла.